

عنوان مقاله:

تحلیلی بر معماری پایدار و توسعه پایدار شهری در شهرهای ایران

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

قاسم رفیعی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

جواد بهادری - کارشناس ارشد شهرسازی

غلام حسین یعقوبی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و امايش محیط

خلاصه مقاله:

توسعه شهری به عنوان یکی از بزرگترین عوامل تغییر محیط زیست و به تبع آن ساخت و ساز در عین حالیکه باعث افزایش رفاه گردیده لکن درپاره ای موارد مسائلی را بوجود آورده است این روند باعث شده تا برای ایجاد توازن زیست محیطی نگرش جدیدی در امر توسعه به وجود آید که امروزه به نام توسعه پایدار شناخته میشود از این رو هدف اصلی مقاله آرایه و نشان دادن ارتباط معماری با توسعه شهری و توسعه پایدار شهری جهت دستیابی به معماری پایدار و شهر پایدار است روش تحقیق روش توصیفی تحلیلی بوده و با بهره گیری از مطالعات کتابخانه ای دید و عملیات میدانی مفاهیم و موارد در ارتباط با معماری را مورد بررسی و به تحلیل آن جهت دستیابی به پایداری در معماری می پردازد بر اساس نتایج حاصل از بررسی و تحلیل یافته های تحقیق مشخص شد که معماران نیز همسو با سایر دست اندرکاران در پی یافتن راه کارهای جدیدی برای تامین زندگی مطلوب انسان بوده اند بدیهی است که معماری و سیمای شهر فضاهای طراحی شده ای است که توسط معماران شکل گرفته است و باتوجه به حساسیت کاری معماران لازم است جهت ایجاد و داشتن معماری پایدار به مفاهیم پایداری توسعه شهری توسعه پایدار و کاربرد آن توجه و از آن استفاده شود و در معماری و طراحی ساختمان و سیمای شهری جهت بقا و سازش و شرایط اکولوژیکی و محیطی مدنظر قرارگیرد.

کلمات کلیدی:

معماری/توسعه، پایداری، شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/213908>

